

KARIN EK

Verser i sjukdom

Ur *Död och liv* (1925)

5

1.

Kära liv — går du nu?

Vänder dig bort från mig?

10 Den strålande blicken du gav mig nyss,
hur mina armar slötos kring dig —
säg — minns du?

Ljuva liv — tack för din kyss!

15 Så vacker hastar du bort.

Ensam står jag i skuggan kvar —
ser efter dig ... var vägen så kort?

Var du hos mig — nyss?

20

2.

Döden vände sitt anlete mot mig

och såg på mig länge och stort.

25 Han tog ett steg — och kom plötsligt nära,
närmre än någon gjort.

Stoft blev allt som lett omkring mig ...

ett leende endast blev kvar:

30 dödens, då bland stoft och aska
han tog mig i sitt förvar.

3.

5 Min ena hand i din, mitt barn,
den andra i dödens hand —
så börjar vandringen sakta ner
mot flodens brusande strand.

10 Kalla fradgan yr hit upp —
akta mitt barn, o flod!
Larma ej så, skräms ej du
hans oskyldiga blod!

15 Släpp taget, liten, vänd om, vänd hem! —
här är för stenigt och vilt;
jag minns ju ändå din ljuva hand,
dess grepp, så fast och milt.

20 Trygg jag går med döden, mitt barn — —
vinka farväl med din hand!
Dess späda skugga säkert jag ser
på flodens andra strand.

